

[Hagbart Berg.]

lovsforslag, der begunstiger de store Partier, og saa selv at udtale den sikre Forvisning, at netop det Parti, man er Formand for, vil blive det store Parti. Vi fra vor Side har mere Grund til at føle os brøstholdne overfor det Standpunkt, man har indtaget fra konservativ Side i Aar i Modsætning til i Fjor. I Fjor fandt man det ganske naturligt, at vi ved et Forslag af den Karakter havde Ledelsen i Udvalget, i Aar har man ikke nogen virkelig Begrundelse for overfor det samme Forslag at indtage et andet Standpunkt. Og det ser da saa meget mærkeligere ud, at man har ladet Formanden for det socialdemokratiske Parti blive den ledende i Valglovsforhandlingerne paa et Tidspunkt, hvor man samtidig med Forhandlingerne om Valgloven her i Tinget fra forskellige Sider har fremsat Kravet og Ønsket om at gaa til en vidtgaende Forhandling om en Ændring af selve vor Forfatning. Vi ved jo, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er en Tilhænger — det sagde han tydeligt her — af vidtgaende Overvejelser med Hensyn til Ændringer i vor Forfatning, og vi ved ogsaa, at et af Partiets yngre Medlemmer, maa jeg maaske sige, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, gentagende har gjort sig til Talsmand for lignende Tanker, men man vil dog forstaa, at det politisk set ikke er lige gyldigt — og netop under disse Forhold —, hvem der er Leder af disse Forhandlinger. Vi for vort Vedkommende er ganske enige med den højtærede Indenrigsminister i, at det ikke kan være det paagældende Udvalgs Opgave at arbejde paa Ændringer i Forfatningen. Vi ved, som sagt, at disse Tanker har været fremme, har faaet ubetinget Tilslutning fra to Partier, og ogsaa Tilslutning fra det konservative Folkepartis Formand og andre Medlemmer af dette Parti, men vi har den Opfattelse, at hverken Venstres Vælgere og ej heller det store Flertal af de konservative Vælgere mener, at Tiden kan være inde til at gaa til vidtgaende Overvejelser i Retning af en Ændring af en Forfatning, som vi kun har levet under i ca. 10 Aar.

Med Hensyn til de Udtalelser, der blev fremsat i Vejle af Partiets ærede Formand, tør jeg nok sige, at det maaske er noget dristigt at udtale, at intet andet Parti i sin Politik og i sit Program er i saa nøje Overensstemmelse med de Krav, som er hele Erhvervslivets. Jeg synes, det er en noget stærk Udtalelse, naar man tænker paa den Tilslutning, det konserva-

tive Folkeparti har faaet ved det nys afholdte Valg, og tænker paa, at det konservative Folkepartis særlige Indsats i det erhvervspolitiske Problem netop har været Kravet om en vidtgaende Toldbeskyttelse, og man saa ved, at alle vore Hovederhverv — vi kan tænke her paa Landbrug, paa Handel og paa Skibsfart, og sidst, men ikke mindst paa det i øvrigt ikke mindst interessante, Industriraadets sidste Beretning — i Virkeligheden tager ret afgjort Afstand fra de Konservatives Krav om øget Toldbeskyttelse. Industrieretningen er en Beretning, der i høj Grad anerkender det Arbejde, som er udført af Venstres Regering i den forløbne Tid. Der er ingen af de store betydende Repræsentationer for vore forskellige Erhverv, der i Øjeblikket vil gaa ind for det særlige konservative Krav med Hensyn til Erhvervsproblemet, og saa turde det dog være lovlig dristigt sagt, at det er dette Parti, der i højere Grad end noget andet Parti er i Overensstemmelse med vore forskellige Erhverv. Af betydende Faktorer herhjemme har, tør jeg vel nok sige, i den seneste Tid egentlig kun Repræsentationer for eller Udsnit af de samvirkende Fagforbund henvendt sig til Rigsdagen med Krav om Kriseforanstaltninger, der i nogen Grad ligger paa Linie med det konservative Folkepartis Krav, men jeg tror dog ikke, man kan sige, at de paagældende Organisationer er et rigtigt Udtryk for vore forskellige Erhverv.

Et Spørgsmaal, der ogsaa var fremme paa Mødet i Vejle, og som har en vis Interesse, er Problemet om Samarbejdet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har sagt, at man fra konservativ Side har tilbudt os Samarbejde, men at vi har afvist det. Men Forholdet er jo et ganske andet. Enhver vil erindre, at Regeringen ved sin Tiltrædelse gav et Tilbud til alle Partier om at lade de forskellige Strids-spørgsmaal, Partiernes særlige Program-punkter, ligge og saa gaa ind i et fælles Arbejde for de Opgaver, der ligger for, men dette Tilbud blev afvist af det konservative Folkeparti, der forbeholdt sig Ret til ogsaa at møde med sine Særkrav under de Forhold, vi nu kom til at beskæftige os med. Det er altsaa ikke fra Venstres Side, et Samarbejde er blevet vist tilbage, det er i fuldt saa høj Grad fra det konservative Folkepartis Side. Men saa er det jo mærkeligt, naar man ved, at det konservative Folkeparti har skiftet Formand, og det ærede Partis nuværende Formand, hvad enhver ved, er Tilhænger